

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Irregularitate ex Paupertate, Caput XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

ex aliis contractibus, nam propterea, si ex contractu v.g. mutui, vel emptionis, vel depositi, & similibus nullam administrationem alterius continente, quamcumque summam alteri debeas, Irregularis ex hoc capite non eris.

At, si remaneat astrictus ex dolo, vel certè, si probabiliter timeatur, ne moveatur lis de dicto dolo, erit ex capite Infamiae, vel probabilis periculi, ne succumbendo liti, Infamis erit, inquam, arcendus ab Ordine, donec lis finiat?

Debet tamen definiri tempus ad litem terminandam, ne Adversarius nimis in longum eam trahat, ut rectè notat Sayrus, *a Sayr. de Cens. l. 6. c. 14. n. 8.*

5. Inquire: Si quis, dum est in officio publico, ordinetur (sanè cum peccato gravi, quia prohibitio de re gravi est) licetene poterit Sacras functiones peragere, & in officio persistere.

6. Respondeo. Nequaquam; cum enim hic, durante officio, vel obligatione ad ratiocinia, sit Irregularitate irretitus, liber non erit, ut possit accedere ad altare: quicquid dicat Bonacina inducens quemdam Textum, qui, si

penetretur, id non dicit. Immo, si quis nondum absolutus à ratiociniis iniectur, debent illius bona tradi Creditoribus. Quod si ea non sufficiant, reliqua denebuntur Episcopus, qui dicitur *Sayr. l. c. de Irreg. c. 58. §. 1. n. 9.*

7. Quid si administratio, vel obligatio ad ratiocinia superveniant jam legitime ordinato, inferetne Irregularitatem?

Respondeo. Non inferet, quia jura semper loquuntur de eo, qui Ordinem non habet, prohibentque, ne quis ordinari possit: At nihil loquuntur de jam ordinato. Ita *Vgol. e & alii.*

§. II. Quomodo cesset hac Irregularitas.

1. Cessabit sine dubio, si dispensetur quis à potente hanc dispensationem concedere, de quo, mox, cessabit, si Primò, officium deponatur. Secundò, si reddatur ratiocinium, vel saltem praestetur pignus, seu fidejussio, qua quis administrationis rationem se reddaturum, promittat, vel in causa mortis liti ratiocinii causam assumit. Tertio si quis bonis cedat, eodem modo, quo non reddatur Infamis, quod certum est in Clerico confugiente ad remedium Capituli Odoardi, ob quod non incurritur Infamia, neque mendicitas.

f. C. Odoardi de Solutio Suar. d. 51. de Cens. se. 5. n. 26.

§. III.

Quis Dispensat in Irregularitate ex officio, vel obligatione ad ratiocinia?

1. Non nisi summus Pontifex, dum durat Officium, vel dicta obligatio, iis enim non durantibus, iam cessare Irregularitatem, diximus modo. Episcopum non posse, certum sit, quia hæc potestas nulli ipsi concessa est.

CAPUT XX.

De Irregularitate orta ex Paupertate.

§. I.

1. TAMETSÌ Paupertas propriam Irregularitatem nequaquam pariat, quia tamen hominem non solenniter in Religione Professum impedit ab Ordinibus, præsertim Majoribus, ideo de ea hic nonnulla sunt afferenda. Nonnulla, inquam, plura enim de eà diximus, cum de Patrimonio Ordinandi locuti sumus. Hic igitur notanda sunt tantummodo quatuor.

2. Primò, Pauper in hac materia ille dicitur, qui congrua sustentatione caret. Quare, si quis locuplete gaudens Patrimonio, ut tamen ære alieno gravatur, ut eo pro Creditoribus subdito, ipsi non remaneat, quo honestè vivat, pauper est, nec ad Ordines admittendus: at, si condonationem à Creditoribus habeat, vel commoda sustentatione servata, reliquis bonis cedat, modo non inducente, pro consuetudine regionis, infamiam, seu notabile dedecus, ad Ordines admitti utique potest, ut dixi *a Suar. de Cens. d. 21. §. 2. n. 25. Filius. n. 19. e. 7. n. 200.*

Cap. præced. §. 1.

3. Si quis, modo dicto pauper, ordinetur, peccare mortaliter diximus cum de Ordine: at si jam (est cum peccato) iniciatus fuit, Inquire: Primo, an licet, durante paupertate, Ordinem exerceat, Missam v.g. celebrando. Secundo an incurrat celebrando aliquam poenam?

4. Respondeo. Ad primum, puto illicitè mortaliter celebrare. Sicut enim, quia ante statem scienter promoveri se sinit, peccat celebrando, nondum adveniente perfecta ætate, quia ut alibi supra diximus, Irregularitas, quæ prohibet hominem promoveri, prohibet, sic promotus ante dispensationem susceptum Ordinem exerceat; ita in casu, de quo agimus. Neque dicas, si promotus cum Patrimonio illud amittat, non prohiberi Missam celebrare, ergo,

ergo, nec debere prohiberi prædictum non habentem Patrimonium: ne id dicas, inquam, nam, præterquam, quod, si illicitè amittat, saltem ab Episcopo est arcendus ab altari, donec sufficienti Patrimonio fulciatur; certè est manifesta disparitas; ille enim initiatus fuit, existens in paupertate, atque adeo cum impropria Irregularitate; hic vero fuit initiatus cum sufficienti Patrimonio, atque adeo non cum Irregularitate.

5. Ad Secundum. Non inveniò aliam poenam in Jure communi.

§. II.

Quis dispensat in Irregularitate orta ex Paupertate?

1. Certum est Primo, Pontificem dispensare posse, ut pauper promoveatur.
2. Certum est Secundo, Non posse Episcopum, propter rationem toties dictam, quia Inferior Papa non potest dispensare in legibus Juris communis.
3. Certum est Tertio, Tunc solum posse Episcopum, admittere Pauperem ad Sacros Ordines, quando de Beneficio, vel alimentis illi provideat. Sed hoc non est dispensare in Paupertate, sed Paupertatem tollere.

CAPUT XXI.

De Irregularitate orta ex defectu ætatis. Remissivè.

Et quinam in illâ dispenset?

1. **D**E hac latè diximus in Tract. de Ordine cap. 6. §. ibidemque cap. 12. n. 16. addidimus, cum, qui ante requisitam ætatem se initiare per-

- 1 Corporis Infirmetas.
 - 2 Mentis Alienatio.
 - 3 Vitium Corporis.
 - 4 Sexus Fœmineus.
 - 5 Servitus.
 - 6 Infamia.
 - 7 Novitas in Fide.
 - 8 Defectus Scientiæ.
 - 9 Prava Baptismi susceptio.
- Tamburinus de Sacramentis.*

mittit, incidere in suspensionem, unde, si ante dictæ suspensionis dispensationem Ordinibus utatur, incidere in Irregularitatem, ut habuisti in Superioribus, cum de Irregularitate ex Violatione Censuræ c. 14. §. 3.

2. Remanet igitur hic, tanquam in suo loco, indicare, quo modo tollatur ejusmodi ætatis defectus.

3. Breviter, amovetur duobus modis. Primò, ipso temporis decursu; adveniente enim definita ætate, jam evolat Irregularitas ex ætate procedens. Adverte prædictam suspensionem contractam ab eo, qui ante ætatem se initiari permittit, & prædictam Irregularitatem, quam fortè contraxit exercendo Ordines cum suspensione, nunquam tolli, nisi per legitimam dispensationem, ut rectè notat Valentia, a & Sayr. b

4. Secundò, amovetur per dispensationem, non nisi à Pontifice concedendam, tum, si quis promoveri ad Ordines velit, tum, si velit in iis ministrare ante ætatem requisitam; Cum enim Regula c Generalis alias dicta sit, ut illa Irregularitas, quæ susceptionem Ordinum impedit, eadem impediatur usum eorundem, debet etiam ad ministrandum ante ætatem, tibi, quamvis Ordinatio, accedere dispensatio potestis eam concedere, qui unus est Pontifex, cum Episcopis nihil circa hoc concessum habeatur in Jure.

a Val. T. 4. d. 19. p. 7. §.

b Sayr. de Cens. l. 6. c. 12. n. 12.

c Sayr. ibid. n. 7. Ca-

stropal. de Cens. d. 6. p.

11. n. 2. alii-

que.

CAPUT XXII.

Summa Prædictorum.

1. **E**NODATIS jam omnibus Capitibus, unde oritur Irregularitas, operæ pretium est, ea hic uno intuitu collecta rescribere, eo prorsus Ordine, quo in præcedentibus à me sunt explicata, Sunt autem decem & octo.

- 10 Mala Ordinis usurpatio.
- 11 Homicidium.
- 12 Mutilatio.
- 13 Bigamia.
- 14 Natalium defectus.
- 15 Hæresis.
- 16 Obstrictum esse ratiociniis.
- 17 Paupertas.
- 18 Ætas Puerilis.

s. Que